

ת"פ 57962/07 - מדינת ישראל נגד שלி דלוס רais מר

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 57962-07 מדינת ישראל נ' דלוס רais מר 26 אפריל 2017

לפני כב' השופט מיכאל קרשן
בעניין: המאשימה מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז
מרכז

נגד	הנאשםת	nocchim:
שלி דלוס רais מר ע"י ב"כ עו"ד גיא	ein zabi	ב"כ המאשימה עו"ד עד ערד ב"כ הנאשםת עו"ד גיא עין צבי הנאשםת בעצמה כן נוכח המתורגמן מר יוסי בוכרים

זכור דין

1. הנאשםת, אזרחית הפיליפינים ילידת 1983, הורשעה על יסוד הודהתה בעובדות כתוב אישום מתקוק [1], במסגרת הסדר דיןוני שלא כלל הסכמה לעניין העונש, בביצוע עבירה של תקיפות בנסיבות חמימות (תקיפות חסר ישע שלא גרמה לחבלה) (ריבוי עבירות), לפי סעיף 382(ב)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - "החוק")

2. לפי עובדות כתוב האישום המתקוק, החל מנתן 2011 ועד למועד החקירה ביום 20.7.2015 עבדה הנאשםת כמטפלת בנ.פ., ילידת 1926 (להלן - "הקשישה"), אשר סבלה ממחלת האלצהיימר ולא הייתה מסוגלת לדאוג לצרכי מחיהה או לשולמה, ללא עזרה או טיפול. הקשישה התגוררה בגופה בדירה בכפר סבא, ומכוח העסקתה התגוררה הנאשםת עמה ונשאה באחריות לצרכי מחיהה, בריאותה ושולמה.

3. במהלך התקופה שבין 1.3.2015 ליום 20.7.2015, בבית הקשישה, במספר רב של הזדמנויות, תקפה הנאשםת את הקשישה. הדבר בא לידי ביטוי בהcatsת הקשישה בבטנה ובראשה באמצעות ידה של הנאשםת, בטלטל ראהה של הקשישה, בהטחת גופה של הקשישה, תוך שהוא גורמת לה לכאב פיסי ונפשי, בין היתר בארבעת המקרים שפורטו בהמשך כתוב האישום:

עמוד 1

א. ביום 1.3.2015 בשעה 11:14 עת שכבה הקשישה במיטהה שבחדר השינה, משכה הנואשת את רגליה לכיוון הרצפה ואחזה בחזקה בערפה, כך שגופה של הקשישה עבר למדבב ישיבה. מיד לאחר מכן הכתה הנואשת באמצעות ידה את הקשישה בבטנה באופן שהדף את הקשישה לאחור עד שנשכבה. או אז משכה הנואשת שוב בחולצתה של הקשישה, הרימה את גופה למדבב ישיבה והכתה בראשה של הקשישה.

במהר יצאה הנואשת מחדר השינה והקשישה נשכבה על המיטה. כאשר חזרה הנואשת לחדר השינה, הניחה את גליה של הקשישה לכיוון הרצפה ומשכה את הקשישה למדבב ישיבה על ידי משיכת הכבע שחבשה הקשישה על ראשה, השתקתה את הקשישה באמצעות כוס שאחזה בידה ולאחר מכן הכתה אותה בראשה באמצעות ידה באופן שהפיל את הקשישה שוב למיטהה.

ב. ביום 17.5.2015 בשעה 12:07 עת ישנה הקשישה במיטהה בחדר השינה, אחזה הנואשת ברגליה של הקשישה, הניחה אותן על הרצפה ומשכה את ידה של הקשישה, כך שהקשישה עברה למדבב ישיבה. או אז דחפה הנואשת את הקשישה באמצעות ידיה והטיצה את גופה לאחור, כך שהקשישה נשכבה על המיטה, ואז הכתה אותה באמצעות אגרופה בבטנה. מיד לאחר מכן משכה הנואשת את הקשישה למדבב ישיבה, ואז לפתחה את צווארה באמצעות ידיה והטיצה את גופה בשנית למדבב שכיבה. או אז משכה הנואשת את הקשישה, העבירה אותה למדבב ישיבה והטיצה את ראה שוב לאחור, כך שהקשישה שוב נשכבה. לאחר מכן שבחה הנואשת ומשכה את הקשישה למדבב ישיבה ושוב הכתה אותה בבטנה.

בדקוט שלאחר מכן הכתה הנואשת את הקשישה באמצעות אגרופה חמיש מכות במצחה של הקשישה.

ג. ביום 1.6.2015 בשעה 16:30, עת ישבה הקשישה על כסא גלגלים בפינת האוכל בבית, עמדה הנואשת בסמוך אליה, הטיצה את ראה לאחור והכתה בה באגרופה באחור פניה. בהמשך, עמדה הנואשת מאחוריו כסא הגלגלים של הקשישה, לפתחה את גרכונה בשתי ידייה וטלטה את ראה של הקשישה ואז הכתה אותה בבטנה.

ד. ביום 2.6.2015 בשעה 14:23, עת ישבה הקשישה על כסא הגלגלים בפינת האוכל בבית, עמדה הנואשת בסמוך אליה והטיצה את ראה בחזקה לכיוון מהוזן ידה של כסא הגלגלים. לאחר מכן דחפה הנואשת את ראה של הקשישה באמצעות ידה לכיוון ההפוך והכתה את הקשישה באמצעות ידה באחור בטנה, וכן הכתה באמצעות ידה במצחה של הקשישה, תוך שהיא משקה אותה. לאחר מכן נגבה הנואשת את פיה של הקשישה, תוך שהיא מטלה לתוך ראה מצד לצד.

בחלוף חמיש דקות נגשה הנואשת אל הקשישה מאחור והשעינה את גבה לאחור כאשר ידה לופתות את צווארה של הקשישה.

4. לבקשת ההגנה נתבקש הממונה על עבודות השירות לעורוך חוות דעת אודות התאמת הנואשת לביצוע עבודות שירות. בחווית דעתנו מיום 27.11.2016 מצא הממונה את הנואשת כשרה לבצע עבודות שירות, וקבע את

ראיות לעונש

.5. אוחזינה של הקישה, גב' דליה אליאס, הגישה הצהרת נפגע (תע/1) והUIDה מטעם המאשימה.

גב' אליאס התייחסה בהצהרת הנפגע שמסרה לאחר שראתה סרטוניים המתעדים את מעשי ההתעללות בדודהה, וכן למרכז היחסים שהייתה לה עם הנאשמת, אך גם פרטה במסגרת מקרים שלא הופיעו בכתב האישום המתווך ונושאים שאיןם קשורים לביצוע העבירות - ומכל אלה כמובן אתעלם (מהו גם שההגנה הצלילה לפגום במשמעותה של העדה).

באוטו אופן לא ראייתי לייחס משקל כלשהו לטענות ההגנה, שעלו אף הן במסגרת חקירת העדה בבית המשפט, כי העדה ובני המשפחה האחרים הלינו את שקרה של הנאשמת.

.6. המאשימה בקשה להציג לעינוי סרטוני וידאו המתעדים את העובדות המנוויות בכתב האישום בהן הודהה הנאשמת. ההגנה התנגדה לכך והורייתי לצדים לסקם בסוגיה זו בכתב. ביום 27.2.2017 החלמתי כי בנסיבות העניין שלפני רשאית המאשימה להציג את הסרטוניים, כדי להמחיש את העובדות המוסכמות על הצדדים. הסרטוניים הוצגו אפוא בפתח ישיבת הטיעונים לעונש.

דין

.7. הנאשمت התעללה והתעירה בקשה חסרת יישע, שהייתה תחת השגחתה הבלעדית וטיפולה, בין היתר ארבעת המקרים שפורטו בכתב האישום.

ציפיתיסרטוניים שהציגה המאשימה במהלך הדיון ופעם נוספת טרם גזירת הדיון. הסרטוניים, שב:boldט ממחישים את מנת חלקה של הקישה ואת התעمرות הנאשמת בה, קשים לצפייה. לעיתים אין טוב (או רע) מראה עניין. רואים בהם את הנאשמת מתיחסת לקישה כל חפץ דומם וגורוע מכך: ככל מטרד אנושי, שיש להענישו, באמצעות מקומות יבשות, טلطולי ראש, מעשי חניקה ועוד, כל אימת שדבר כלשהו לא נשא חן בעיני הנאשמת. מעשים אלה הפנה כלפי הקישה מי שהייתה אמורה לדאוג לכל מחסורה ולשמור עליה מפני כל רע.

ענין לנו בمعنى התאזרות לשם, ויש להביע מהם סלידה ושאט נפש מוחלטים. כפי שקבעה כב' השופטת מאק קלמנוביץ בת"פ (שלום -ים) 11-11-18370 מדינת ישראל נ' גורונג (6.1.2014), בעניין דומה: "אחד המדים שבו נבחנת חברה הוא יחסה למוגרים ולנזקקים שבין חבריה. המטלוננט, קישה וחולה, זכאיות בערוב ימיה שנרגעו בה בדרך אונושית ומתחשבת, ולא כפי שנהגה הנאשמת, לפחות חלק מהזמן, כפי שעולה מהצילומים שהוגשו".

8. בשום אופן אין לקבל את טענת ההגנה כי מעשי הנאשמה בוצעו אגב הטיפול בקשייה. גם אם הקשייה הייתה אישת כבדה שקשה לאישה במידות גופה של הנאשמת להרים, לא היה כל מקום לטלטלה מצד אחד של המיטה למושנהו مثل הייתה חוץ דום.இதோ சட்கா இதை நாஶ்த ஹஸிர முலக்கூஶை விணை அத ஸ்மிக்கா அகரி க்ரக்கா உல ஜோ ஷலக்கை? இதோ சட்கா இதை லை லக்கூஶை விணை பஞி அ அகரி சந்தலை தரோபை? அன் தெர் சுக்கி தெர் வின் தந்தை ஒ லை ஹெடில் நாஶ்த ச்ரிக்கா இதை லை ஸ்பெக்க ஷக்கை.

אין גם לקבל את טענת ההגנה כי המעשיים לא גרמו לחששה כאב ממשועוט. אמן מהתוצאות לא ניתן להבחין בתגובה רגשית של החששה, אולם בל נוכח שמדובר בחששה חולת אלצהיימר, דמנטיית במצב מתקדם, ואין לדעת כיצד, אם בכלל, יכולת הייתה להביע כאב.

9. עלי' לעצב מתחם עונש הולם למשעי הנאשمت, כפי שבאו לידי ביטוי בכתב האישום המתוון. העיקרון הבסיסי בענישה הוא עיקרון ההלימה: על העונש להתאים למעשה; הערכים המוגנים העומדים בסיסוד העבירה שביצעה הנאשמת הם שלמות הגוף, הגנה על חסרי ישע והאמון שבין מטפל למטופל; נסיבות ביצוע העבירות פורטו לעיל.

10. הצדדים הפנו אותו לרמת הענישה הנוגגת במקרים דומים. חלק מפסקיו הדיון שהגישה המאשימה עסלו בעבירות החמורות יותר של התעללות בחסר ישע או עבירה לפי סעיף 368ב לחוק (תקיפת חסר ישע שגרמה לחבלה), שכן בסמכות בית המשפט המחוון.

מבין כל פסקו הדיון שהוצעו דומה כי הדומה ביותר לעניינו הוא זה שנדון בת"פ (מחוזי חיפה) 11-09-57707 מינת ישראל נ' נרינה (17.1.2012), במסגרתו נדון מטפל סיודי, עובד זר מהודו, שהורשע לאחר שימוש הוכחות בביצוע עבירה של תקיפה בניסיבות מחמירויות (ריבוי עבירות) בכר שתקף את מטופלו, חולת האלצהיימר, באופןים דומים לאלה בהם נקטה הנאשمة כאן. אותו אדם נדון ל-14 חודשים מאסר בפועל, וערעור שהגיש אותו מטפל לבית המשפט העליון - נדחה [ע"פ 1836/2012 נרינה נ' מינת ישראל (1.6.2012)].

מקרה דומה נסף נדון בת"פ (שלום י-ם) 11-11-18370 מינת ישראל נ' גורונג (6.1.2014). בית משפט השלום בירושלים זו עבדת סיודית אזרחית נפאל שהורשעה על פי הודהתה בעבירה של תקיפה בניסיבות מחמירויות, שתקיפה בסדרה של אירועים (17 במספר) את המטופלת שלה, ל-6 חודשים מאסר בפועל. עררכת הערעור אישרה עונש זה [עפ"ג (י-ם) 14-01-01 52605 גורונג נ' מינת ישראל (24.3.2014)], בציינה כי ההליכים באותו עניין התמשוכו בעוד הנאשمت במעצר בית, ובית המשפט העליון דחה בבקשת רשות ערעור שהגישה הנאשمة [רע"פ 14/2014 2480 גורונג נ' מינת ישראל (28.4.2014)].

עינתי בಗזר דיןו של כב' השופט ח' טרסி בת"פ 12-01-61615 מינת ישראל נ' פסקואל (26.6.2013) ובפסק הדין שדחה את ערעור המדינה על גזר דין זה [עפ"ג (מרכז) 13-07-49330 מינת ישראל נ' פסקואל (30.12.2013)]. הנאשמת שם הורשעה אמן בעבירה חמורה יותר של תקיפת חסר ישע (כזו שגרמה לתוצאה - במקרה שם שטף דם תחת עורו), אולם שם מדובר במקרה אחד ויחיד, ספונטאני על פי קביעת בית המשפט, ועל כן

נשלחה לרצות עונש מאסר בעבודות שירות. בית המשפט המחויז דחה את ערעור המדינה בקובענו כי במקרים בהם הוטלו על נאשמים מסווג זה עונשי מאסר לריצוי בפועל מדויל מספר אירועים אלימים או כאשר עצמת האלימות שהופעלה כלפי קשישים הייתה קשה מזו שהופעלו באותו עניין והנסיבות היו חמורים יותר.

11. לאחר שנתי עדתי לכל האמור מעלה אני קובע כי מתחתן העונש ההולם את מעשי הנואשת נע בין 6 חודשים מאסר ל-16 חודשים מאסר.

12. כתע יש לגזר על הנואשת עונש בגין מתחתן העונש ההולם. לא הוציאו לפני כל שיקולי שיקום שיכולים היו להביא לחריגה לקולה מן המתחם.

13. בשלב זה אbia בחשבון לחומרה את הצורך בהעברת מסר לציבור בתחום מכוער זה של עבירות וכן בהרתעת הרבים.

יפים לענייננו הדברים שנרשמו בפסק דין של כב' השופט ע' ארבל בע"פ 12/1836, הנזכר לעיל, בו נדחה ערעורו של מטפל סיודי שביצע במטפליו מעשים דומים לאלה בהם הורשעה הנואשת כאן ונדון ל-14 חודשים מאסר לריצוי בפועל: "במדינת ישראל קיימת תופעה נרחבת של קשישים, הן במוסדות והן בדירות, אשר נעזרים במטפלים. מעשי תקיפה ואלימות של מטפלים כלפי מטפללים כוללים קשיים לגילוי, בשל העדר יכולת פיזית או נפשית של קורבנות העבירה להתalon על הנעשה בהם בחדרי חדרים. כאשר מגעים מקרים שכאה ראי שיזכו, אם כן, למען שיפוטם הולם לפיו לא ניתן להשלים עם מעשי אלימות, השפה וניתול של קשישים אלו בידי מטפליהם. חשוב שבתי המשפט יעבירו מסר ברור, נחרץ וחד משמעו שיש בו התוויה של נורמות התנהגות ראיות והצבת הגדר שמעבר לה אותן התנהגויות הן פסולות ואסורת".

14. יתכן כי הנואשת ביצעה את העבירות מתוך "יאוש ותסכול מתמשך מאופי עבודה", קטעת בא כוחה. העבודה הסיעודית עבודה קשה היא, וספק אם התגמול הכספי בצדה הוא תגמול הולם. איןני סבור כי יש לשקל עניין זה כניבea לקולה במסגרת שיקולי העונשה.

מעשי הנואשת מהווים חציית קו אסורה שאף בן אדם אינו רשאי לחשות, ואין להקל עמה בשל כך שלא הייתה שבעת רצון מאופי עבודה.

15. לקולה יבואו בחשבון הנתונים הבאים: הودאת הנואשת מבלי שניהלה הליך הוכחות; מעצר הבית בו הייתה הנואשת נתונה עת ארוכה; ונסיבותה האישיות, לרבות העבודה כי עזבהILD במדינת מוצאה על מנת להתפרנס בארץ זרה ובעיקר - העבודה כי לפני שנה ולדה הנואשת תינוקת, במסגרת זוגיות חדשה שרקמה בישראל.

16. ברי כי השמותה של הנואשת מהורי סורג ובריה תגרום נזק ממשמעות לה ולבני משפחתה, לא מצאות

במקרה זה עילה מספקת להימנע מכך. העונש הראו על מעשה הקשים של הנאשם הוא עונש מאסר לריצוי בפועל ומסר מרתייע לציבור לא מעבירים בגזירת עונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות.

17. אתחשב בכל הנسبות המקרים המנווית מעלה באופן מרבי בכל הקשור לאורכו של עונש המאסר שאגוז על הנאשם.

指出 כי החלטתי להשיט על הנאשם עונש מאסר לריצוי בפועל מאחריו סורג ובריח יתרה את הצורך להכריע בטענת המדינה כי, משבוטלה אשרת השניה של הנאשם בישראל (בעקבות כתוב האישום שהוגש נגדה), לא ניתן להזכיר את שהיא בתחום המדינה, ولو באופן זמני, באמצעות גזירת עונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות. אצ"ן רק כי רأיתי פנים לכאן ולכאן בטענות הצדדים בעניין זה, ובכל מקרה - נכון האמור בפרוטוקול הדיון מיום 9.9.2013 בעפ"ג (מרכז) 49330-07-13 הנזכר לעיל - אין לומר כי קיימת בעניין זה פסיקה מנחתה של בית המשפט המחוזי.

18. שקלתי את טענות הצדדים כולם והחלטתי להשיט על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר בפועל בן 6 חודשים.

מאסר על-תנאי בן 6 חודשים, והתנאי הוא כי בתקופה בת שלוש שנים מיום שחרורה לא תעבור הנאשם כל עבירות אלימות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ל' ניסן תשע"ז, 26 אפריל 2017, במעמד הצדדים.

[1] ראו התקיון הנוסף שנערך בכתב האישום המתוקן ביום 22.3.2017 והחלטתי בעמ' 16 לפרוטוקול.